

Ricard Lamote de Grignon

LA FLOR

Òpera d'infants / Ópera infantil

Libret de l'autor / Libreto y versión castellana del autor

	Preludi / Preludio
Escena I	La cabana / La cabaña
Escena II	Comiat / Despedida
Escena III	El riu / El río
Escena IV	Una nit al bosc / Una noche en el bosque
Escena V	L'angúnia / La angustia
Escena VI	La flor / La flor
Escena VII	El retorn / El retorno

E-272

L'edició de La Flor consta de:

Partitura d'orquestra (170 pàgs.) Ref. E/272
Joc de partitures Ref. E/272P
Reducció per a veus i piano (80 pàgs.) Ref. E/389

Cada una es ven per separat.

La edición de La Flor consta de:

Partitura de orquesta (170 págs.) Ref. E/272
Juego de partes instrumentales Ref. E/272P
Reducción para voces y piano (80 págs.) Ref. E/389

Cada referencia se vende por separado.

Ref. E-272

Primera edició digital: Juny 2014

ISMN: 979-0-3502-0957-4

Edita: CLIVIS Publicacions
Milà i Fontanals, 14, 3r 9a
08012 Barcelona

Revisió de música i textos: Agustí Delgado

Dipòsit Legal: B-1325-2014

PRÒLEG

La Barcelona de principis de segle, emmarcada dins el noucentisme i totalment oberta a les últimes tendències musicals europees, constitueix el primer escenari en què Ricard Lamote de Grignon desenvolupà la seva gran tasca, sovint poc reconeguda, de director i compositor. La seva àmplia obra s'estén des del terreny cambrístic fins al simfònic-orquestral, passant per la cançó, la música coral, l'òpera, el ballet...

L'obra que tenim a les mans, *La Flor*, gaudeix de l'alt nivell qualitatiu d'altres obres seves contemporànies com són el poema simfònic *Facècia*, *Boires* i l'inici d'una de les més emblemàtiques: *Enigmes*.

Ens trobem doncs davant d'una Gran Música, cosa de vegades poc freqüent en l'àmbit coral infantil. La saviesa de l'orquestració i el gran profit que en treu, dels diferents timbres de cada instrument amb el tipus de declamació del text tan entroncat amb la música europea d'aquella època; els passatges amb intensos, acurats i innovadors enllaços harmònics; la textura creada entre els solistes i l'orquestra, que ens apropa d'una manera més vivencial a la història, en definitiva al conte,... amb tot això Ricard Lamote de Grignon aconsegueix transmetre'ns, entre d'altres, els valors de *l'estima a la llengua i a la música*. D'aquest primer diria que cal situar-lo a l'època en què va ser escrit, trobar el valor del llenguatge en els nous mots, i que allò que a vegades s'anomena "antic i carrincló" ens aporta la riquesa del propi so amb una correcta dicció. L'estima a la música es transmet amb obres com aquesta. La formació i l'enriquiment de la sensibilitat dels nostres infants i joves passen per un oferiment (per part nostra, dels directors i pedagogs) plural i ric que intenti copsar tots els llenguatges possibles i que puguin obrir els ulls i les orelles a nous paràmetres de creació musical, guiant-nos sempre així pel bon gust pel cant.

El treball vocal realitzable amb aquesta òpera per a infants ens permet crear, treballar i cercar en els nois i noies aspectes com la línia en el legato la independència en el discurs de les veus, com per exemple en la polifonia del cor de l'Escena VII. Les tessitures no inclouen en general molts aguts; més aviat treballen en un registre central. El cor mixt del final fa pensar que en la seva estrena hi havia nois amb la veu ja canviada que assumiren les veus de barítons i baixos. Podem aprofitar, doncs, per fer cantar aquestes parts als nois més grans que es trobin en procés o amb la veu ja mutada, procurant de tenir-ne molta cura, tot fent-ne el seguiment per tal de no malmetre'ls la veu.

Després de l'estrena l'any 1934 a Barcelona i de l'estrena a Girona l'any 1935, aquesta òpera no s'ha tornat a interpretar fins a principis dels anys 90, durant els quals s'ha interpretat en forma de concert, primer pels alumnes de l'Escola Ipsi de Barcelona i sota la direcció d'Oscar Boada, i després pel Cor Infantil i Juvenil de Sant Cugat amb la col·laboració del Cor Cabirol i de la Jove Orquestra Sant Cugat sota la direcció del mestre Josep Farré.

Finalitzaré amb un fragment molt interessant de les notes al programa d'un concert realitzat per la Banda Municipal de Barcelona el 9 de juliol de 1936, dirigit pel mateix mestre Ricard Lamote de Grignon, que inclou obres de Wagner, Debussy, Strauss i del seu pare Joan Lamote de Grignon, en què hi diu: "... es pot escaure que determinades obres us sobtin per la seva complexitat o simplement perquè pertanyen a un gènere que us sigui nou ... no vulgueu formar un judici immediat ... El Gran Art té secrets que no es descobreixen amb facilitat, però és evident que més aviat els copsarà aquell qui tingui més interès i amb més constància i atenció s'hi lliuri." Ricard Lamote de Grignon.

Animeu-vos doncs a fer Gran Música!

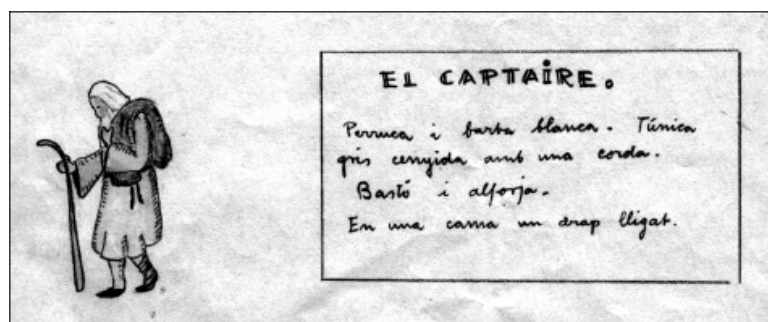
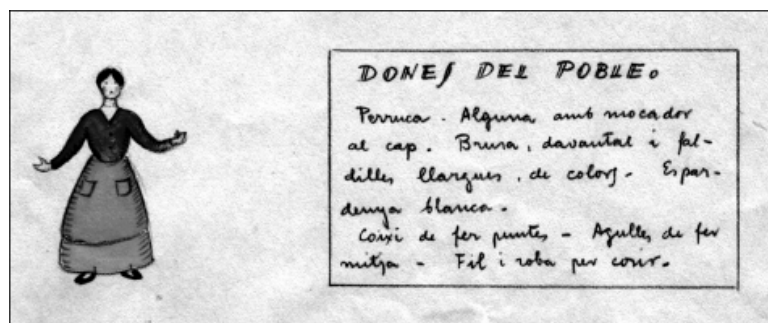
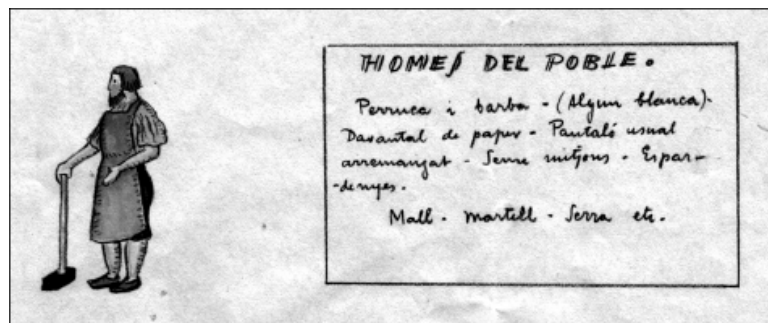
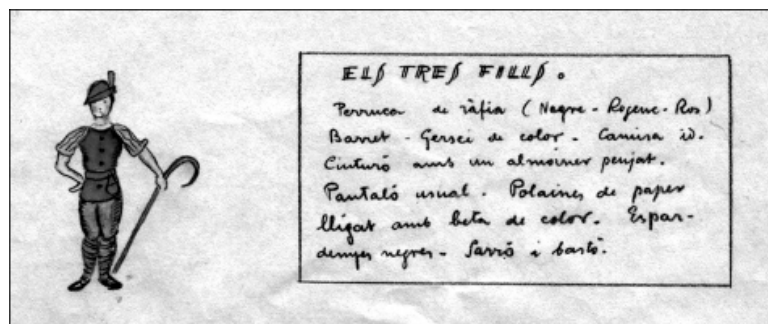
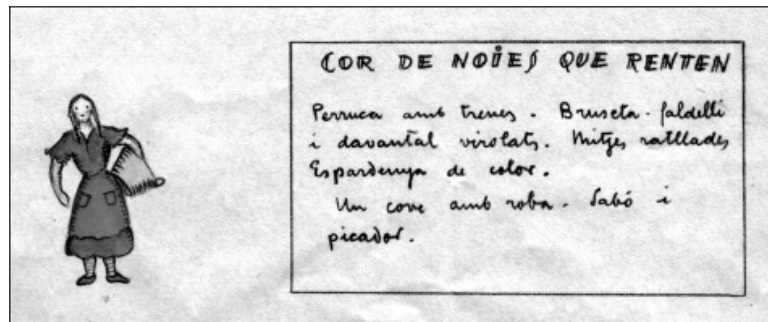
Elisenda Carrasco i Ribot

Directora del Cor Infantil i Juvenil de Sant Cugat

i del Cor Infantil de l'Orfeó Català

Reproducció de dibuixos i textos autògrafs de Ricard Lamote de Grignon amb indicacions de vestuari i caracterització de diferents personatges de l'obra.

Reproducción de dibujos y textos autógrafos de Ricard Lamote de Grignon con indicaciones de vestuario y caracterización de diferentes personajes de la obra.

UNES PARAULES

Quan jo era menuda el meu pare em dedicà aquesta òpera infantil. Varem fruit molt preparant l'estrena, que va ser a Barcelona el 20 de desembre de 1934, a la “Festa de Comiat de l’Any” celebrada al Grup Escolar de l’Escola Normal de la Generalitat, sota la direcció del meu pare i amb la col·laboració del mestre Enric Ainaud. El 6 de juny de 1935 es féu el que s’en digué també «Estrena a Girona», realitzada al Teatre Municipal dins el festival organitzat pels Amics del Grup Escolar Ignasi Iglesias. Han hagut de passar més de trenta anys perquè s’hagi tornat a fer diverses vegades en versió de concert.

Sento l’íntim deure de transmetre, als qui vulgueu estudiar-la, uns valors que el meu pare m’hi feia descobrir:

- l’amor a la nostra llengua i a la música;
  - el valor primordial de la família, representat en la figura de la mare;
  - la unió del tres fills, sense la qual no haurien reeixit;
  - i la personalitat de cadascun d’ells dins d’un ambient senzill i rural;
- el Gran representa la reflexió i la ciència; el Mitjà, els oficis; i el Petit, l’art: la música.

L’obra se centra en un poble. Un poble que treballa. Un poble que canta i un poble on no hi ha “dolents”.

Desitjo que s’interpreti sempre amb afecte. Gràcies.

NÚRIA LAMOTE DE GRIGNON I COLL

MARÇ DE 2000

RICARD LAMOTE DE GRIGNON I RIBAS

Neix a Barcelona el 1899. Fill de Joan Lamote de Grignon i Bocquet, director i compositor de renom internacional que exercí una gran influència sobre la vocació i l’educació del seu únic fill. Realitza els estudis musicals al Conservatori del Liceu i a l’Acadèmia Marshall de Barcelona. Quan tenia 20 anys entra a formar part com a violoncel·lista en les orquestres Simfònica de Barcelona i en la del Gran Teatre del Liceu. Inicia la seva carrera com a compositor amb una col·lecció de peces per a piano, *Engrunes*. El 1930 pren el càrrec de director de l’Orquestra Simfònica de Girona i dos anys més tard guanya per oposició la plaça de sots-director de la Banda Municipal de Barcelona. Els avatars de la Guerra Civil l’obliguen a desplaçar-se a València treballant com a sots-director de l’orquestra d’aquesta ciutat al costat del seu pare, fundador i director d’aquesta formació. De retorn a la seva ciutat natal i sense haver deixat de compondre en cap moment, rep diversos encàrrecs de músiques per a pel·lícules, de les que se’n comptabilitzen més d’una vintena, així com un gran nombre de col·laboracions diverses en programes radiofònics. Finalment, el 1957 aconsegueix el nomenament de sots-director de l’Orquestra Municipal de Barcelona al costat del seu bon amic Eduard Toldrà.

La seva obra consta bàsicament d’obres simfòniques com *Facècia* (1936), que obtingué el Premi Juli Garreta el 1938, *Dos Petits Poemes*, *Cartell Simfònic* (1936), *Tres Sonates del Pare Soler ó Simfonia Catalana* (1950), entre d’altres, així com *Concierto Mágico*, música per a la pel·lícula del mateix nom, i *Tríptico de la Piel de Toro*, ambdues per a piano i orquestra; ballets com *El Rusc*, estrenat al Gran Teatre del Liceu, *Sommis* (1929) o *Un Prat*, dedicat al seu “Pare i Mestre”, i també un *Divertimento*, ballet per a orquestra de jazz simfònic, òperes de gran format com *La Cabeza del Dragón* (1939), estrenada el 1959 i amb llibret de Valle-Inclán, i de cambra com *Le Petit Chaperon Vert* amb text francès de Marià Camí, o *Màgia*, amb llibret propi, i estrenada el 1952 o l’òpera infantil *La Flor*, estrenada el 1934 i interpretada en diverses ocasions. També trobem poemes simfònics com *Enigmes*, que obté el Premi Ciutat de Barcelona l’any 1950, o la seva obra pòstuma *El Càntic dels Càntics*, finalitzada el 1962 poc abans de la seva mort. En la seva música vocal hi trobem obres per a veu i piano sobre poemes de Carner, Maragall i d’altres, i també peces corals com el *Romance del Caballero* i l’harmonització de cançons tradicionals. Conté també obra per a piano i diferents obres per a diverses formacions instrumentals com són *Toccata*, Premi Santa Llúcia 1957 de Joventuts Musicals, *Goya, sis peces desagradables per a deu solistes* i el conjunt de petites peces per a diversos grups de vent titulades *Miniatures*, destinades com a exercicis previs als assajos per als instrumentistes de l’Orquestra de València.

PRÓLOGO

La Barcelona de principios de siglo, enmarcada dentro del “noucentisme” y totalmente abierta a las últimas tendencias musicales europeas, constituye el primer escenario en el que Ricard Lamote de Grignon desarrolló su gran tarea, a menudo poco reconocida, de director y compositor. Su extensa obra abarca desde el terreno camerístico hasta el sinfónico-orquestal, pasando por la canción, la música coral, por el piano, la ópera, el ballet...

La obra que tenemos delante, *La Flor*, goza del alto nivel cualitativo de otras obras contemporáneas suyas como el poema sinfónico *Facècia*, *Boires* y el inicio de una de las más emblemáticas: *Enigmes*.

Estamos ante una Gran Música, cosa a veces poco frecuente en el ámbito coral infantil. La sabiduría de su orquestación y el enorme provecho que obtiene de los distintos timbres de cada instrumento; el modo de declamación del texto tan entroncado en la música europea de aquella época; los pasajes con intensos, cuidadosos e innovadores enlaces armónicos; la textura creada entre las voces solistas y la orquesta, que nos acerca de una manera más vivencial a la historia, en definitiva al cuento,... Ricard Lamote de Grignon consigue transmitir, entre otras cosas, los valores *del amor a la lengua y a la música*. Sobre el primero diría que hay que situarlo en la época, encontrar el valor del lenguaje en las palabras nuevas y que lo que a veces clasificamos como anticuado o ramplón nos aporta la riqueza del sonido si se emplea una correcta dicción. El verdadero amor a la música se transmite con obras como ésta. La formación y el enriquecimiento de la sensibilidad de nuestros niños y jóvenes pasan por un ofrecimiento (por parte de directores y pedagogos) plural y rico que intente captar todos los lenguajes posibles y que pueda abrir los ojos y los oídos a nuevos parámetros de creación musical guiándonos así por el buen gusto por el canto.

El trabajo vocal a realizar con esta ópera para niños nos permite crear, trabajar y buscar en los jóvenes cantores aspectos como la línea en el legato o la independencia en el discurso de las voces, como por ejemplo en la polifonía del tema del coro en la Escena VII. Las tesituras no incluyen en general muchos agudos y se mueven más bien en un registro central. La existencia de este coro mixto nos hace pensar que en el momento del estreno se contaba con muchachos con la voz ya cambiada que asumieron las voces de barítono y bajo, por lo que podemos aprovechar para hacer cantar este fragmento a los chicos de más edad que se encuentren en proceso o con la voz ya mutada procurando hacerlo siempre con mucho cuidado y vigilancia para no estropearles la voz.

Después del estreno en Barcelona en 1934 y del estreno de Gerona un año más tarde, esta ópera no se volvió a interpretar hasta principios de los años 90, durante los cuales se ha interpretado en forma de concierto, primero por los alumnos de la Escuela Ipsi de Barcelona, bajo la dirección de Oscar Boada, y más tarde por el Coro Infantil y Juvenil de Sant Cugat bajo la dirección del maestro Josep Farré.

Acabará con la reproducción de un fragmento muy interesante de las notas al programa de un concierto realizado por la Banda Municipal de Barcelona el 9 de julio de 1936 con obras de Wagner, Debussy, Strauss i de su padre Joan Lamote de Grignon dirigido por el mismo Ricard Lamote de Grignon, donde escribe: “... puede ocurrir que determinadas obras os sorprendan por su complejidad o simplemente porque pertenecen a un género que os sea nuevo... no queráis formar un juicio inmediato... El Gran Arte tiene secretos que no pueden descubrirse fácilmente, pero es evidente que los captará antes quien tenga más interés y que con más constancia y atención se implique.” Ricard Lamote de Grignon.

Animaos, pues, a hacer Gran Música!

Elisenda Carrasco i Ribot

Directora del Coro Infantil y Juvenil de Sant Cugat
y del Coro Infantil del Orfeó Català

UNAS PALABRAS

Cuando yo era pequeña mi padre me dedicó esta ópera infantil. Disfrutamos mucho preparando su estreno, que culminó el 20 de diciembre de 1934 en Barcelona con motivo de la “Fiesta de Despedida del Año” celebrada en el Grupo Escolar de la Escuela Normal de la Generalitat de Catalunya, bajo la dirección de mi padre y con la colaboración del maestro Enric Ainaud. El 6 de junio de 1935 se llevó a cabo el que se llamó también «Estreno de Gerona», realizado en el Teatro Municipal dentro del festival organizado por los Amigos del Grupo Escolar Ignasi Iglésies. Han tenido que pasar más de treinta años para que se haya vuelto a interpretar en varias ocasiones en versión de concierto.

Siento el deber íntimo de transmitir, a los que queráis estudiarla, unos valores que mi padre me hacía descubrir:

- el amor a nuestra lengua y a la música;
- el valor primordial de la familia, representado en la figura de la madre;
- la unión de los tres hijos, sin la cual no hubieran triunfado;
- y la personalidad de cada uno de ellos en un ambiente sencillo y rural:

el Mayor representa la reflexión y la ciencia; el Mediano, los oficios; y el Menor el arte: la música.

La obra se centra en un pueblo. Un pueblo trabajador. Un pueblo que canta y un pueblo donde no existen los “malos”.

Mi deseo es que se interprete siempre con afecto. Gracias.

NÚRIA LAMOTE DE GRIGNON I COLL
MARZO DE 2000

RICARD LAMOTE DE GRIGNON I RIBAS

Nace en 1899 en Barcelona. Hijo de Joan Lamote de Grignon i Bocquet, director y compositor de renombre internacional que influyó en la vocación y educación de su único hijo. Realiza sus estudios musicales en el Conservatorio del Liceo y en la Academia Marshall, ambas de Barcelona. Con 20 años entra a formar parte como violoncelista en la Orquesta Sinfónica de Barcelona y en la Orquesta del Gran Teatro del Liceo. Inicia su carrera como compositor con la colección de piezas *Engrunes*, para piano. En 1930 asume el cargo de director de la Orquesta Sinfónica de Gerona y dos años más tarde gana por oposición la plaza de subdirector de la Banda Municipal de Barcelona. Los avatares de la Guerra Civil le llevan a desplazarse a Valencia, donde trabaja como subdirector de la orquesta de esta ciudad al lado de su padre, fundador y director de dicha formación. De retorno a su ciudad natal, y sin haber dejado de componer en ningún momento, recibe varios encargos de música para películas, de las que se contabilizan más de veinte así como un gran número de colaboraciones en programas radiofónicos. Finalmente, en 1957 consigue el nombramiento de subdirector de la Orquesta Municipal de Barcelona al lado de su buen amigo Eduard Toldrà.

Su obra consta básicamente de obras sinfónicas como *Facècia* (1936), que obtendría el premio Juli Garreta en 1938, *Dos Petits Poemes*, *Cartell Simfònic* (1936), *Tres Sonates del Pare Soler* o *Simfonia Catalana* (1950), entre otras, así como *Concierto Mágico*, música de la película del mismo nombre, y *Tríptico de la Piel de Toro*, ambas para piano y orquesta; ballets como *El Rusc*, estrenado en el Gran Teatro del Liceo, *Somnis* (1929) o *Un Prat*, dedicado a su “padre y maestro”, y también *Divertimento* (1936) para orquesta de jazz sinfónico; óperas de gran formato como *La Cabeza del Dragón* (1939), estrenada en 1959, y con libreto de Valle-Inclán, y de cámara como *Le Petit Chaperon Vert*, con texto francés de Marià Camí, o *Màgia*, con libreto propio, estrenada en 1952, y la ópera infantil *La Flor* estrenada en 1934 e interpretada en varias ocasiones. El poema sinfónico *Enigmes* obtiene el Premio Ciutat de Barcelona en 1950; su obra póstuma *El Càntic dels Càntics*, queda finalizada antes de su muerte en 1962. De su música vocal destacan obras para voz y piano sobre poemas de Carner, Maragall y otros y también piezas corales como *Romance del Caballero* y la armonización de canciones tradicionales. Contiene también pequeñas obras para piano y varias piezas para conjuntos instrumentales diversos como son *Toccata*, Premio Santa Llúcia 1957 de Juventudes Musicales, la obra *Goya*, *Seis piezas desagradables para diez solistas* y un conjunto de piezas para grupos diversos de viento tituladas *Miniatures*, destinadas a ejercicios previos a los ensayos para los instrumentistas de la Orquesta de Valencia.

PERSONATGES

La mare
El fill gran
El fill mitjà
El fill petit
El captaire
El Gegant
Cor de noies que renten
Homes i dones del poble (S., C., T., Bar. i B.)

SEGLE XVII (si fa no fa) Les indicacions de mà dreta i mà esquerra són des del punt de vista de l'espectador.

ORQUESTRA

1 Flauta i Flautí
1 Oboè i Corn anglès
1 Clarinet
1 Percussió
1 Piano
2 Violins I
2 Violins II
2 Violes
2 Violoncelos
1 Contrabaix

} Mínim

Instrumentos opcionals per a la *Dansa final*, afegits amb posterioritat.

1 Fagot
2 Trompes en Fa
2 Trompetes en Do
3 Trombons
Timbales

La reducció per a veus i piano està editada també i es ven apart d'aquesta.

PERSONAJES

La madre
El hijo mayor
El hijo mediano
El hijo menor
El mendigo
El Gigante
Coro de muchachas que lavan
Hombres y mujeres del pueblo (S., C., T., Bar. y B.)

SIGLO XVII (más o menos) Las indicaciones de mano derecha y mano izquierda son desde el punto de vista del público.

ORQUESTA

1 Flauta i Flautín
1 Oboe y Corno inglés
1 Clarinete
1 Percusión
1 Piano
2 Violines I
2 Violines II
2 Violas
2 Violoncelos
1 Contrabajo

} Mínimo

Instrumentos opcionales para la *Danza final*, añadidos posteriormente.

1 Fagot
2 Trompas en Fa
2 Trompetas en Do
3 Trombones
Timbales

La reducción para voces y piano está también editada y se vende aparte de esta.

A la meva filla

La flor

(1934)

Òpera d'infants en set escenes breus

Ópera infantil en siete escenas breves

Ricard Lamote de Grignon
(1899-1962)

Preludi | Preludio

Alegre

The musical score is arranged in a system with the following parts from top to bottom:

- Flauta**: Flute part, mostly rests.
- Oboè**: Oboe part, mostly rests.
- Clarinet en Si b**: Clarinet in B-flat part, mostly rests.
- Percussió**: Percussion part, mostly rests.
- Piano**: Piano part, starting with a forte (*f*) dynamic. The right hand plays a melody of eighth notes, and the left hand plays a steady eighth-note accompaniment.
- Violí I**: Violin I part, starting with a forte (*f*) dynamic and a pizzicato (*pizz.*) instruction. It then switches to arco (bowed) playing.
- Violí II**: Violin II part, starting with a forte (*f*) dynamic and a pizzicato (*pizz.*) instruction. It then switches to arco (bowed) playing.
- Viola**: Viola part, playing a steady eighth-note accompaniment with a forte (*f*) dynamic.
- Violoncel**: Cello part, starting with a forte (*f*) dynamic and a pizzicato (*pizz.*) instruction. It then switches to arco (bowed) playing.
- Contrabaix**: Double bass part, mostly rests.

E-272

12

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

p

pp

pp

p

Detailed description: This is a page of a musical score for 'La flor - Preludi'. It features ten staves. The Flute (Fl.) staff has a measure starting at measure 12 with a dynamic marking of *p*. The Oboe (Ob.) staff has a melodic line starting at measure 12 with a dynamic marking of *p*. The Clarinet (Cl.) staff is mostly silent. The Percussion (Perc.) staff is empty. The Piano (Pno.) staff has a continuous eighth-note accompaniment in the right hand, starting at measure 12 with a dynamic marking of *pp*. The Violin I (VI. I) and Violin II (VI. II) staves are empty. The Viola (Vla.) staff is empty. The Violoncello (Vcel.) staff has a rhythmic accompaniment of eighth notes starting at measure 12 with a dynamic marking of *pp*. The Contrabass (Cb.) staff has a single note at measure 12 with a dynamic marking of *p*.

E-272

18 *cedeix a poc a poc*

Fl.

Ob.

Cl. *p*

Perc.

Pno. *cedeix a poc a poc*

VI. I

VI. II

Vla. *cedeix a poc a poc*

Vcel. *dim. molt*

Cb.

E-272

24

Fl. *p*

Ob. *pp*

Perc.

Pho. *perdent-se*

VI. I *sord.* IV *p*

VI. II *sord.*

Vla. *dim.*

Vcel.

Cb.

Detailed description: This page of a musical score, numbered 24, features a woodwind section with Flute (Fl.), Oboe (Ob.), and Clarinet in C (Cl.). The Flute part begins with a dynamic marking of *p* and includes a slur over the final two measures. The Oboe part starts with *pp* and has a long slur covering the first four measures. The Clarinet part is mostly silent. The Percussion (Perc.) part is also silent. The Piano (Pho.) part is divided into two staves; the right staff is silent, while the left staff plays a rhythmic accompaniment of eighth notes, marked *perdent-se*. The string section includes Violin I (VI. I), Violin II (VI. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcel.), and Contrabass (Cb.). VI. I and VI. II have dynamic markings of *p* and *sord.* (sordina) with a 'IV' marking above. VI. II also has a *sord.* marking. The Viola part has a *dim.* (diminuendo) marking. The Violoncello part features a triplet of eighth notes in the third measure. The Contrabass part is mostly silent.

E-272

30

Fl. *pp* *rall.* **Menys animat**

Ob. *pp*

Cl.

Perc. Triangle *pp*

Pno. *pp* *rall.* **Menys animat**
(2da)

VI. I *pp* *rall.* **Menys animat**

VI. II *pp creix.*

Vla. *pp*

Vcel. *pp*

Cb. *pp*

E-272

36

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

pp

dim.

p

rall.

pp

pp

E-272

42 **Calm**

Fl. *p dolc*

Ob.

Cl. *p dolc*

Perc. Plat (baq. timb.) *pp*

Pno. **Calm**

Vi. I **Calm**

Vi. II *div.* *pp*

Vla. *pp*

Vcel. *pp* *legger*

Cb. *arco* *pp*

E-272

48

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

dim. molt

(deixeu vibrar)

pp lleugerissim

sense sord.

p molt suau

pontet

pp

mp

pizz.

E-272

53 *gradualment* -----

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

gradualment -----

VI. I *dim.*

VI. II *dim.*

Vla. *dim.*

Vcel. *pizz.*

Cb. *creix.*

E-272

57 ----- *cap* ----- *al* ----- 1r temps

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

E-272

Poc menys

cedint

63

Fl. *p*

Ob. *p* *dim.*

Cl. *p*

Triangle

mf

Poc menys

cedint

Pno. *ffp* (2da)

8a

Poc menys

cedint

VI. I *f* *pp*

VI. II *ffp*

Vla. *fp*

Vcel. *fp*

Cb. *f*

arco *pizz.* *arco*

E-272

69 **Calm**

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

E-272

75

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

pp dolce

dim.

dim.

E-272

Enllaça amb la 1a escena
Enlaza con la 1ª escena

Escena I

La cabana

La mare · Els tres fills · El captaire

(Una cambra molt pobre en una cabana: un llit rudimentari, una taula, dos tamborets i un caixó amb llibres. Escena fosca. La mare és al llit, voltada dels tres fills immòbils.)

La cabaña

La madre · Los tres hijos · El mendigo

(Una habitación muy pobre en una cabaña: una cama rudimentaria, una mesa, dos taburetes y un cajón con libros. Escena oscura. La madre está en la cama, rodeada por sus tres hijos inmóviles.)

Lentament //Teló amunt //Telón arriba

Flauta

Oboè

Clarinet en Si b

Percussió

Lentament

Piano

Lentament
sord.
p molt lligat sempre

Violí I

sord.
p molt lligat sempre

Violí II

sord.
p dolç

Viola

Violoncel

Contrabaix

The musical score is arranged in a standard orchestral format. It includes staves for Flauta, Oboè, Clarinet en Si b, Percussió, Piano (treble and bass clefs), Violí I, Violí II, Viola, Violoncel, and Contrabaix. The tempo is marked 'Lentament'. The woodwinds and strings have specific dynamic and articulation markings. The percussion part is mostly empty. The score is divided into two sections by a vertical line, with the second section starting with the instruction '//Teló amunt //Telón arriba'.

E-272

7

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

Fill gran
Hijo mayor

Com us tro-beu, ma-re?
¿Có-mo os sen-tís, ma-dre?

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

p

pp

mf

p

dim.

mf

p

dim.

mp

mf

p

dim.

pizz.

(senza sord.)

E-272

13

Fl.

Ob.

Cl.

Perc.

Pno.

...ma-re?
¿Ma-dre?

**Mare
Madre**

Bé, fill, es-tic mi-llor...
Bien, bien... es-toy me-jor...

**Fill mitjà
Hijo mediano**

Vo-leu ai-gua?
¿Que-réis a-gua?

(La mare no respon.)
(La madre no responde.)

VI. I

VI. II

Vla.

Vcel.

Cb.

E-272

També en aquesta col·lecció

CANTATA DEL DISSABTE

Música de Jesús Rodríguez Picó

Text de Xesc Barceló

Per a cor infantil, 2 teclats, 8 percussionistes, flautes de bec, violins, violoncel·ls
i diversos instruments de vent

Partitura de 112 pàgines Ref. E/360

Joc de partitelles Ref. E/360P

***

Versió reduïda per a cor infantil, 1 teclat, i 4 percussionistes

Partitura de 64 pàgines Ref. E/382

Joc de partitelles Ref. E/382P

***

Nivell elemental

También en esta colección:

CANTATA DEL SÁBADO

Música de Jesús Rodríguez Picó

Texto y versión castellana de Xesc Barceló

Para coro infantil, 2 teclados, 8 percussionistas, flautas de pico, violines, violoncelos
y diversos instrumentos de viento

Partitura de 112 páginas Ref. E/360

Juego de partes instrumentales Ref. E/360P

***

Versión reducida para coro infantil, 1 teclado, y 4 percussionistas

Partitura de 64 páginas Ref. E/382

Juego de partes instrumentales Ref. E/382P

***

Nivel elemental